

Bruselj, 21. september 2026
(OR. en)

13448/26

ETS 10
MI 913
COMPET 1100
EDUC 382
DELECT 153

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	15. september 2026
Prejemnik:	Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije
Št. dok. Kom.:	C(2026) 6196 final
Zadeva:	DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE (EU) .../... z dne 15.9.2026 o dopolnitvi Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z vzpostavitevijo skupnega okvira za usposabljanje za fizioterapevte

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2026) 6196 final.

Priloga: C(2026) 6196 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 15.9.2026
C(2026) 6196 final

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 15.9.2026

**o dopolnitvi Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z vzpostavitvijo
skupnega okvira za usposabljanje za fizioterapevte**

(Besedilo velja za EGP)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

S spremembami, ki so bile uvedene z Direktivo 2013/55/EU¹, je bilo v naslov III Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij² vstavljeno poglavje IIIA o avtomatičnem priznavanju na podlagi skupnih načel za usposabljanje.

Komisija je na podlagi člena 49a Direktive 2005/36/ES pooblaščen za sprejemanje delegiranih aktov o vzpostavitvi skupnih okvirov za usposabljanje. Skupni okviri za usposabljanje so skupni sklopi minimalnega znanja, spretnosti in kompetenc, ki jih minimalno število držav članic zahteva za opravljanje določenega poklica. Cilj njihove vzpostavitve je olajšati prost pretok strokovnjakov brez popolne harmonizacije izobraževalnih ali regulativnih okvirov. Skupni okviri za usposabljanje podpirajo primerljivost poklicnega znanja, spretnosti in kompetenc ter pomagajo zagotavljati varnost ljudi, ki prejemajo storitve, ter kakovost poklicnih storitev po vsej EU, pri čemer v celoti upoštevajo raznolikost nacionalnih izobraževalnih sistemov in regulativnih okvirov.

Razširitev avtomatičnega priznavanja prek skupnih okvirov za usposabljanje je skladna s cilji prihodnjega svežnja o pravični mobilnosti delovne sile, ki naj bi olajšal pravično in učinkovito mobilnost delovne sile po vsej Uniji. V tem kontekstu namerava Komisija nadalje razvijati skupne okvire za usposabljanje v skladu z Direktivo 2005/36/ES, kadar obstaja zadosten interes deležnikov in so izpolnjeni pogoji iz Direktive. Cilj je, da se po prvem skupnem okviru za usposabljanje, ki se vzpostavlja s tem aktom, v prihodnjih letih vzpostavijo dodatni okviri, zlasti na podlagi trenutne horizontalne študije, s katero se bodo opredelili poklici, primerni za vzpostavitev skupnih okvirov za usposabljanje, in racionaliziranega programa dela z ustrezno strokovno skupino.

V skladu s členom 49a(2) Direktive 2005/36/ES „[s]kupni okvir za usposabljanje izpolnjuje naslednje pogoje:

- (a) [...] omogoča mobilnost po državah članicah večjemu številu strokovnjakov;
- (b) poklic, za katerega se uporablja [...], je reguliran ali pa je regulirano izobraževanje in usposabljanje za poklic v vsaj eni tretjini držav članic;
- (c) skupni sklop znanja, veščin in kompetenc združuje znanje, veščine in kompetence, ki se zahtevajo v sistemih izobraževanja in usposabljanja, ki se uporabljajo v vsaj eni tretjini držav članic; ni pomembno, ali so bili znanje, veščine in kompetence pridobljene kot del splošnega programa usposabljanja na univerzi ali visokošolski izobraževalni ustanovi ali kot del programa poklicnega usposabljanja;
- (d) skupni okvir za usposabljanje temelji na ravneh evropskega ogrodja kvalifikacij, kakor je opredeljeno v Prilogi II Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje³;

¹ Direktiva 2013/55/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o spremembi Direktive 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij in Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (UL L 354, 28.12.2013, str. 132).

² Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

³ Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 111, 6.5.2008, str. 1), ki je bilo razveljavljeno s Priporočilom Sveta z dne 22. maja 2017 o evropskem ogrodju kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 189, 15.6.2017, str. 15).

- (e) zadevni poklic ni zajet v drugem skupnem okviru za usposabljanje oziroma zanj ne velja avtomatično priznavanje na podlagi poglavja III naslova III;
- (f) skupni okvir za usposabljanje je bil oblikovan na podlagi preglednega postopka, tudi z ustreznimi interesnimi skupinami iz držav članic, v katerih poklic ni reguliran;
- (g) skupni okvir za usposabljanje državljanu iz katere koli države članice omogoča, da je upravičen do pridobivanja poklicnih kvalifikacij na podlagi takega okvira, pri čemer ni potrebno, da je pred tem član katere koli poklicne organizacije ali da je pri taki organizaciji registriran.“

Cilj te direktive je vzpostaviti skupni okvir za usposabljanje za poklic fizioterapevta z navedbo zahtev, ki tvorijo skupni sklop minimalnega znanja, spretnosti in kompetenc, potrebnih za opravljanje tega poklica.

Državam članicam zaradi vzpostavitve skupnega okvira za usposabljanje ni treba spreminjati obstoječih programov usposabljanja. Skupni okvir za usposabljanje namreč temelji na obstoječih skupnih značilnostih med državami, kar zadeva program usposabljanja in kompetence fizioterapevtov. Skupni okvir za usposabljanje ne posega v pristojnost držav članic, da ohranijo ali uvedejo višje nacionalne izobraževalne in poklicne zahteve v skladu s pravom Unije.

V skladu s členom 49a(6) se lahko nacionalne kvalifikacije, ki spadajo v skupni okvir za usposabljanje, vključijo v izvedbeni akt na podlagi uradnih obvestil, prejetih v šestih mesecih od začetka veljavnosti te direktive.

Na splošno morajo države članice avtomatično priznati kvalifikacije, ki izpolnjujejo standarde, določene v skupnem okviru za usposabljanje, ter imetnikom teh kvalifikacij zagotoviti enak dostop do poklica kot imetnikom poklicnih kvalifikacij, pridobljenih v zadevni državi članici. Vendar je država članica v skladu s členom 49a(5) Direktive 2005/36/ES lahko izvzeta iz obveznosti uvedbe skupnega okvira za usposabljanje in obveznosti avtomatičnega priznavanja poklicnih kvalifikacij, če lahko dokaže, da: (a) na svojem ozemlju ne nudi tovrstnega usposabljanja; (b) bi uvedba skupnega okvira za usposabljanje negativno vplivala na njen sistem izobraževanja ali (c) da bistvene razlike v usposabljanju pomenijo resno tveganje za javno zdravje ali varnost.

Kvalifikacije, izdane v državi članici, ki omogočajo dostop do poklica fizioterapevta in niso zajete v skupnem okviru za usposabljanje, bodo države članice gostiteljice še naprej ocenjevale po pravilih splošnega sistema iz Direktive 2005/36/ES.

Če je usposabljanje za fizioterapevte regulirano na nacionalni ravni in nacionalna ureditev izpolnjuje zahteve za sodelovanje v skupnem okviru za usposabljanje, bi lahko vse izobraževalne ustanove v zadevni državi članici, ki nudijo tovrstno usposabljanje, sodelovale v skupnem okviru za usposabljanje brez nadaljnjega ocenjevanja posameznih programov usposabljanja. Če usposabljanje za fizioterapevte ni regulirano na nacionalni ravni oziroma nacionalna ureditev ne izpolnjuje zahtev skupnega okvira za usposabljanje, lahko izobraževalna ustanova sodeluje v skupnem okviru za usposabljanje, če nudi usposabljanje, ki izpolnjuje v njem določene zahteve.

Če država članica ne nudi kvalifikacij fizioterapevta, ki izpolnjujejo zahteve za sodelovanje v skupnem okviru za usposabljanje, bi bilo sodelovanje mogoče samo, če se zadevno usposabljanje posodobi tako, da izpolnjuje te zahteve. Skupni okvir za usposabljanje bo zajemal samo usposabljanja, ki izpolnjujejo zahteve iz te delegirane direktive.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Komisija je v letih 2022 in 2023 o temi skupnih okvirov za usposabljanje razpravljala z zadevno strokovno skupino, tj. skupino koordinatorjev za priznavanje poklicnih kvalifikacij. Po tem, ko je bil poklic fizioterapevta⁴ opredeljen kot primeren za vzpostavitev skupnega okvira za usposabljanje, je bila izvedena raziskava za evidentiranje zahtev glede izobraževanja in usposabljanja za poklic fizioterapevta v državah članicah. Rezultati te raziskave so bili podlaga za odločitev, da se možnost vzpostavitve skupnega okvira za usposabljanje za ta poklic še naprej proučuje v podskupini za skupne okvire za usposabljanje⁵, ki je bila ustanovljena na sestanku skupine koordinatorjev marca 2024⁶.

Nato so bili zbrani podrobnejši prispevki različnih deležnikov (pristojnih organov, poklicnih združenj, izobraževalnih ustanov, strokovnjakov za fizioterapijo ter članov in opazovalcev podskupine za skupne okvire za usposabljanje), da bi se evidentirale nacionalne zahteve v zvezi z ureditvijo, izobraževanjem in usposabljanjem za fizioterapevte.

Komisija je zbrane podatke analizirala ter izvedla celovito primerjalno oceno, da bi opredelila skupne značilnosti in razlike v vseh državah EU/EGP, kar zadeva regulativni okvir, usposabljanje in izobraževanje za poklic fizioterapevta. Komisija je 27. novembra 2024 podskupini za skupne okvire za usposabljanje predstavila predhodno evidentiranje ureditev in usposabljanja za fizioterapevte na podlagi prispevkov deležnikov.

Ker je izvedljivost vzpostavitve skupnega okvira za usposabljanje tesno povezana z zahtevami iz člena 49a Direktive 2005/36/ES, je bil poudarek na analizi in primerjavi podatkov v zvezi s temi zahtevami: (i) v koliko državah članicah je poklic fizioterapevta reguliran; (ii) na kateri ravni evropskega ogrođa kvalifikacij (EOK) temelji začetno izobraževanje za fizioterapevta v večini držav članic ter (iii) katero znanje, spretnosti in kompetence se zahtevajo za fizioterapevte v sistemih izobraževanja in usposabljanja v večini držav članic. Namen analize podatkov je bil tudi pridobiti boljše razumevanje poklica fizioterapevta v vseh državah EU/EGP.

Junija 2025 je bilo skupini koordinatorjev in podskupini za skupne okvire za usposabljanje predstavljeno poročilo o projektu z naslovom *Feasibility of Establishing a Common Training Framework for the Profession of Physiotherapist - Mapping the regulation, education and training of the physiotherapist profession in EU/EEA countries*⁷ (Izvedljivost vzpostavitve skupnega okvira za usposabljanje za poklic fizioterapevta – evidentiranje ureditev, izobraževanja in usposabljanja za poklic fizioterapevta v državah EU/EGP). Pozvani so bili, naj do 1. oktobra 2025 predložijo pisne pripombe k poročilu. Na podlagi evidentiranja poklica

⁴ Glede na Evropsko klasifikacijo spretnosti/kompetenc, kvalifikacij in poklicev ([ESCO](#)) ([oznaka 2264.2](#)) so fizioterapevti samostojni zdravstveni delavci, ki so odgovorni za razvoj, vzdrževanje ali povrnitev motorične funkcije in gibanja v celotni življenjski dobi, pri čemer izhajajo iz prakse, ki temelji na dokazih. Blažijo bolečine in zdravijo ali preprečujejo fizična stanja, povezana s poškodbami, boleznimi ali drugimi okvarami. Fizioterapevti omogočajo pacientom in njihovim skrbnikom, da ohranjajo stanje zunaj kliničnega okolja. Delujejo v okviru svojega področja prakse in poklicnega kodeksa ravnanja.

⁵ Pri delu podskupine so lahko sodelovali člani skupine koordinatorjev iz vseh držav članic in opazovalci iz treh držav EU/EGP ter strokovnjaki za fizioterapijo, ki jih je lahko imenovala vsaka sodelujoča država.

⁶ Sklep Komisije o ustanovitvi skupine koordinatorjev, zadevna podskupina in zapisniki sestankov skupine koordinatorjev in podskupine so na voljo v [registru strokovnih skupin Komisije in drugih podobnih subjektov](#).

⁷ To poročilo je bilo po posvetovanjih z državami članicami posodobljeno in objavljeno marca 2026: [Feasibility of establishing a common training framework for the profession of physiotherapist – Urad za publikacije EU](#).

fizioterapevta je bilo v navedenem poročilu ugotovljeno, da je vzpostavitev skupnega okvira za usposabljanje za poklic fizioterapevta v skladu s členom 49a Direktive 2005/36/ES izvedljiva.

Komisija je na podlagi prejetih pripomb k poročilu konsolidirala glavne izpostavljene točke, oktobra 2025 obvestila skupino koordinatorjev in novembra začela dodatno raziskavo med člani podskupine, da bi ugotovila njihove preference glede predlagane usmeritve in vsebine skupnega okvira za usposabljanje. Nato je na podlagi zbranih rezultatov obvestila skupino koordinatorjev in se decembra posvetovala s podskupino, hkrati pa je člane podskupine pozvala k nadaljnjim pisnim prispevkom do sredine januarja 2026.

Osnutek delegiranega akta je bil 13. februarja 2026 poslan podskupini in glavni strokovni skupini z rokom za pisne pripombe 27. februarja. S podskupino je bilo na sestanku 5. marca 2026 opravljeno posvetovanje o osnutku. Posodobljeni osnutek je bil nato poslan podskupini in skupini za morebitne dodatne pisne pripombe med 5. in 10. marcem, na sestanku skupine 12. marca 2026 pa je bilo o njem opravljeno posvetovanje.

Ta delegirani akt vključuje nekatere spremembe, ki so jih države članice predlagale med navedenim posvetovanjem, kot je Komisija potrdila na sestankih 5. in 12. marca. Med temi so: pojasnitev področja uporabe in učinkov skupnega okvira za usposabljanje; revizija elementov, uporabljenih za določitev ravni skupnega okvira za usposabljanje (črtanje minimalnega števila let usposabljanja, vključitev minimalnega števila kreditnih točk ECTS); opis poklicne avtonomije; prilagoditev seznama predmetov ter znanja, spretnosti in kompetenc; specifikacija zahtev kliničnega usposabljanja.

Osnutek delegiranega akta je bil predmet poziva k predložitvi dokazov med 24. februarjem in 24. marcem 2026. Pripombe, prejete na podlagi tega poziva k predložitvi dokazov, so bile ustrezno upoštevane in niso upravičevale nadaljnjih sprememb osnutka poleg tistih, ki so bile vanj vnesene po posvetovanju s strokovno skupino in podskupino.

Poleg tega so se o osnutku delegiranega akta med 26. majem in 23. junijem 2026 zbirale povratne informacije javnosti. Edina vsebinska točka, ki je izhajala iz prispevkov v več državah članicah, se je nanašala na potrebo po višjem minimalnem pragu kvalifikacij, zlasti 240 kreditnih točk ECTS, kar je bilo vključeno v predlog.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Pooblastilo za sprejetje te direktive je določeno v členih 49a(4) in 57c Direktive 2005/36/ES.

Člen 1 Direktive določa njen predmet urejanja, člen 2 pa njeno osebno področje uporabe.

V členu 3 so pojasnjeni učinki avtomatičnega priznavanja na podlagi te direktive.

Člen 4 določa raven skupnega okvira za usposabljanje, člen 5 pa njegovo minimalno vsebino usposabljanja.

Člen 6 določa možnost pregleda skupnega okvira za usposabljanje.

Člen 7 določa obdobje za prenos in obveznost držav članic, da Komisiji sporočijo sprejete ukrepe.

Člen 8 določa datum začetka veljavnosti te direktive, člen 9 pa njene naslovnike.

DELEGIRANA DIREKTIVA KOMISIJE (EU) .../...

z dne 15.9.2026

o dopolnitvi Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z vzpostavitvijo skupnega okvira za usposabljanje za fizioterapevte

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij⁸ in zlasti člena 49a(4) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Fizioterapevti, ki so se usposobili v eni državi članici, so zdaj do priznavanja svojih kvalifikacij za namene čezmejnega dostopa do istega reguliranega poklica v drugi državi članici upravičeni pod pogoji iz členov 10 do 14 Direktive 2005/36/ES (splošni sistem priznavanja).
- (2) Z vzpostavitvijo skupnega okvira za usposabljanje za fizioterapevte bo uvedeno avtomatično čezmejno priznavanje dokazil o poklicnih kvalifikacijah na področju fizioterapije, ki izpolnjujejo minimalne zahteve usposobljenosti, določene v skupnem okviru za usposabljanje, in o katerih so bile Komisija in druge države članice uradno obveščene; te kvalifikacije se lahko potem navedejo v izvedbenem aktu, ki ga Komisija lahko sprejme v skladu s členom 49a(6) Direktive 2005/36/ES.
- (3) Za fizioterapevte, katerih kvalifikacije ne izpolnjujejo zahtev skupnega okvira za usposabljanje, ali fizioterapevte, katerih kvalifikacije so predložene v priznanje državi članici, ki je izvzeta iz skupnega okvira za usposabljanje na podlagi člena 49a(5) Direktive 2005/36/ES, se uporablja splošni sistem priznavanja kvalifikacij na podlagi Direktive 2005/36/ES.
- (4) Poklic fizioterapevta ali izobraževanje in usposabljanje za pridobitev kvalifikacije fizioterapevta so trenutno regulirani v vsaj eni tretjini držav članic.
- (5) V večini držav članic začetno izobraževanje za pridobitev dostopa do opravljanja poklica fizioterapevta temelji na isti ravni evropskega ogrođa kvalifikacij (EOK)⁹. Skupni okvir za usposabljanje za fizioterapevte je zato mogoče osnovati na ravni EOK.
- (6) V sistemih izobraževanja in usposabljanja, ki se uporabljajo v vsaj eni tretjini držav članic, obstaja skupni sklop znanja, spretnosti in kompetenc, ki jih morajo fizioterapevti pridobiti kot del splošnega programa usposabljanja na univerzi ali

⁸ UL L 255, 30.9.2005, str. 22, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2005/36/oj>.

⁹ Priporočilo Sveta z dne 22. maja 2017 o evropskem ogrođu kvalifikacij za vseživljenjsko učenje in razveljavitvi Priporočila Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrođa kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 189, 15.6.2017, str. 15).

visokošolski izobraževalni ustanovi. Ta skupni sklop znanja, spretnosti in kompetenc bi se moral odražati na seznamu zahtev, ki tvorijo skupni okvir za usposabljanje.

- (7) Poklic fizioterapevta ni zajet v drugem skupnem okviru za usposabljanje niti zanj ne velja avtomatično priznavanje na podlagi poglavja III naslova III Direktive 2005/36/ES.
 - (8) Skupni okvir za usposabljanje za fizioterapevte je bil oblikovan na podlagi preglednega predpisanega postopka, vključno s posvetovanji z ustreznimi deležniki iz držav članic, v katerih ta poklic ni reguliran.
 - (9) V skladu s členom 49a(2), točka (g), Direktive 2005/36/ES skupni okvir za usposabljanje državljanom iz katere koli države članice omogoča, da so upravičeni do pridobivanja poklicnih kvalifikacij na podlagi takega okvira, pri čemer ni potrebno, da so pred tem člani katere koli poklicne organizacije ali da so pri taki organizaciji registrirani.
 - (10) Zato bi bilo treba sprejeti skupni okvir za usposabljanje za fizioterapevte –
- SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta direktiva določa pravila, v skladu s katerimi država članica, ki dostop do poklica fizioterapevta ali njegovo opravljanje na svojem ozemlju pogojuje s posebnimi poklicnimi kvalifikacijami, za dostop do tega poklica in njegovo opravljanje avtomatično prizna kvalifikacije, pridobljene v eni ali več drugih državah članicah, ki imetniku navedenih kvalifikacij omogočajo, da tam opravlja isti poklic, in ki izpolnjujejo zahteve iz te direktive.
2. Ta direktiva določa sklop minimalnega znanja, spretnosti in kompetenc, ki se vključijo v skupni okvir za usposabljanje za fizioterapevte.

Člen 2

Področje uporabe

Ta direktiva se uporablja za državljane države članice, ki imajo kvalifikacije, pridobljene v eni ali več drugih državah članicah, in izpolnjujejo zahteve iz te direktive ter želijo kot samozaposlene ali zaposlene osebe opravljati poklic fizioterapevta v državi članici, ki ni država članica, v kateri so pridobili poklicne kvalifikacije.

Člen 3

Avtomatično priznavanje

1. Vsaka država članica avtomatično prizna dokazila o formalnih kvalifikacijah, ki omogočajo dostop do poklicnih dejavnosti fizioterapevta, ki izpolnjujejo pogoje iz členov 4 in 5 ter o katerih so bile Komisija in druge države članice uradno obveščene na podlagi člena 49a(6) Direktive 2005/36/ES.
2. Vsak državljan Unije, ki ima takšno dokazilo o poklicnih kvalifikacijah, izdano v državi članici, je upravičen do dostopa do poklicnih dejavnosti fizioterapevtov v drugih državah članicah pod enakimi pogoji kot fizioterapevti, ki so kvalifikacijo pridobili v navedenih državah članicah.

Člen 4

Minimalna raven kvalifikacije za upravičenost do avtomatičnega priznavanja

1. Kvalifikacija fizioterapevta potrjuje usposabljanje, ki obsega vsaj 240 kreditnih točk ECTS, ter temelji vsaj na ravni 6 EOK in opravljenem pripravništvu v državah članicah, kjer je to obvezno za opravljanje poklica.

2. Kvalifikacija fizioterapevta potrjuje poklicno avtonomijo fizioterapevta.

V tem členu poklicna avtonomija pomeni sposobnost neodvisnega ocenjevanja in določanja potreb po fizioterapiji, bodisi z napotnico zdravnika bodisi brez nje, ter načrtovanja, organiziranja, izvajanja in prilagajanja fizioterapevtske obravnave na podlagi znanstvenega znanja, kliničnega strokovnega znanja ter poznavanja narave in etike poklica. Poklicna avtonomija vključuje poklicno odgovornost in sodelovanje z drugimi zdravstvenimi delavci, med drugim pravočasno napotitev k zdravniku v najboljšem interesu pacienta.

Člen 5

Minimalna vsebina usposabljanja za upravičenost do avtomatičnega priznavanja

1. Usposabljanje fizioterapevtov vključuje vsaj naslednje elemente:

(a) predmeti:

(i) biološke in fizikalne vede

- (1) anatomija;
- (2) fizikalne vede (biofizika, biomehanika);
- (3) fiziologija;
- (4) uporabna patologija;
- (5) kineziologija in vede o gibanju;
- (6) patokineziologija;
- (7) splošna fizioterapija;

(ii) družbene, vedenjske in tehnične vede

- (8) promocija zdravja;
- (9) uporabna psihologija;
- (10) preventivno zdravstveno varstvo;

(iii) klinične vede

- (11) mišično-skeletne vede;
- (12) ortopedija;
- (13) revmatologija;
- (14) pediatrija;
- (15) športne poškodbe;
- (16) zdravje žensk;
- (17) teorija/medicina bolečine;
- (18) geriatrija in oskrba starejših;

- (19) travmatologija;
- (20) nevrologija;
- (21) ortotika in protetika;
- (22) kardiologija;
- (23) fizioterapija v kliničnih vedah;
- (24) pnevmologija/pulmologija;
- (25) bolezni notranjih organov;

(iv) spretnosti pri obravnavi

- (26) uporaba fizikalnih dejavnikov (toplota, zvok, električni tok in svetloba);
- (27) ergonomija;
- (28) manualne tehnike;
- (29) masažne tehnike;
- (30) fizioterapija s terapevtskimi vajami;
- (31) izobraževanje pacientov in profilaksa;
- (32) rehabilitacija;

(v) spretnosti pri obravnavi na specifičnih področjih

- (33) mišično-skeletna fizioterapija;
- (34) športna terapija;
- (35) intenzivna nega;
- (36) kardio-respiratorna fizioterapija;
- (37) nevrološka fizioterapija;
- (38) pred- in pooperativno okrevanje in obravnavo;
- (39) onkologija;
- (40) fizioterapija za različne skupine prebivalstva (kot so otroci, starejši, invalidi, nosečnice);

(vi) z dokazi podprta praksa

- (41) raziskovalne metode in uporaba raziskav;
- (42) teoretični temelji raziskav;

(vii) etika in deontologija

- (43) komuniciranje;
- (44) etika in zakonodaja;

(b) usposabljanje fizioterapevtov vključuje klinično usposabljanje, ki predstavlja jasno prepoznaven del programa, traja vsaj 1 000 ur ter se izvaja pod nadzorom v ustreznih kliničnih okoljih in v neposrednem stiku s pacienti;

(c) usposabljanje fizioterapevtov zagotavlja, da zadevni strokovnjak pridobi naslednje znanje, spretnosti in kompetence:

(i) diagnosticiranje in načrtovanje zdravljenja

- (1) sposobnost samostojne ocene simptomov in zdravstvenega stanja mišično-skeletnega sistema strank/pacientov ter določitve, ali je potrebna fizioterapevtska oskrba ali napotitev k zdravniku;
- (2) sposobnost postavljanja fizioterapevtskih diagnoz in prognoz;
- (3) sposobnost samostojne presoje in presejanja za postavitev diferencialne diagnoze;
- (4) sposobnost samostojnega diagnosticiranja funkcionalnih motenj mišično-skeletnega sistema;
- (5) sposobnost samostojnega oblikovanja prilagojenih načrtov zdravljenja, osredotočenih na stranko/pacienta;
- (6) sposobnost samostojnega načrtovanja, izvajanja in ocenjevanja fizioterapevtskih vaj;
- (7) sposobnost oblikovanja, izvajanja in ocenjevanja programov terapevtskih vaj za različne skupine prebivalstva (kot so otroci, starejši, invalidi, nosečnice);

(ii) fizioterapevtska praksa

- (8) sposobnost varnega in učinkovitega izvajanja različnih fizioterapevtskih obravnav, vključno z vadbeno terapijo, manualno terapijo in uporabo fizikalnih dejavnikov;
- (9) poznavanje bioloških, fizikalnih in kliničnih ved ter sposobnost njihove uporabe v fizioterapevtski praksi;
- (10) poznavanje in razumevanje reedukacije in funkcionalnega okrevanja, vključno z metodami, postopki in fizioterapevtskimi ukrepi na teh področjih;
- (11) sposobnost samostojnega spremljanja in ocenjevanja izidov fizioterapevtske obravnave ter izvedbe potrebnih sprememb;
- (12) sposobnost uporabe družbenih in vedenjskih ved, relevantnih za fizioterapevtsko prakso;
- (13) sposobnost upoštevanja socialno-ekonomskih, osebnih in kulturnih dejavnikov pri fizioterapevtski oceni in pregledu stranke/pacienta;
- (14) sposobnost vključevanja psiholoških načel v fizioterapevtsko prakso;

(iii) etika in strokovnost

- (15) razumevanje poklicne etike, standardov fizioterapevtske prakse in pravnih predpisov;
- (16) osnovno poznavanje sistemov zdravstvenega varstva, organizacijskih struktur in politik zdravstvenega varstva;
- (17) sposobnost samostojnega opravljanja poklica z lastno strokovno presojo;
- (18) sposobnost ustreznega vodenja zdravstvene dokumentacije strank/pacientov v skladu z etičnimi in pravnimi zahtevami;

(iv) komuniciranje

- (19) spretnosti učinkovitega komuniciranja s strankami/pacienti;
- (20) spretnosti učinkovitega komuniciranja z drugimi izvajalci zdravstvene dejavnosti;

(v) družbene vede in javno zdravje

- (21) poznavanje preventivnega zdravstvenega varstva in dejavnosti za promocijo zdravja;

- (22) sposobnost prilagajanja spremembam v zdravstvenem varstvu in družbi;
- (23) poznavanje javnozdravstvenih vprašanj in preventivnih dejavnosti za izboljšanje javnega zdravja;
- (24) sposobnost sodelovanja s strankami/pacienti, oskrbovalci in člani zdravstvene ekipe;
- (vi) strokovno sodelovanje in upravljanje
- (25) sposobnost sodelovanja z drugimi člani interdisciplinarnih in večpoklicnih ekip;
- (26) poznavanje lastne vloge ter vloge in odgovornosti drugih v interdisciplinarni ekipi;
- (27) sposobnost uporabe teoretičnega znanja v praksi in kliničnega razmišljanja;
- (28) sposobnost odločanja in ukrepanja na podlagi poznavanja z dokazi podprte prakse.

Člen 6

Pregled

Komisija najpozneje pet let po izteku obdobja za prenos te direktive v sodelovanju z državami članicami ponovno oceni skupni okvir za usposabljanje, vzpostavljen s to direktivo, zlasti njegovo vsebino in nadaljnjo ustreznost glede na splošno priznani znanstveni in tehnični napredek v tem poklicu.

Člen 7

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do [*Urad za publikacije: vstaviti datum: 18 mesecev po objavi pravnega akta*]. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.
2. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.
3. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 8

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 9

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 15.9.2026

Za Komisijo
Predsednica
Ursula VON DER LEYEN